

Ilan Bombach, Adv. LL.B., LL.M.
Yariv Ronen, Adv. LL.B., LL.M.
Miri Bombach, Adv. LL.B., LL.M., M.A.
Shmulik Sapir, Adv. LL.B.
Marina Barel, Adv. LL.B.
Sagi Ram, Adv. LL.B.
Asaf Avraham, Adv. LL.B.
Meir ben admon, Adv. L.L.B

אילן בומבך, עורך-דין
יריב רוני, עורך-דין
מירי בומבך, עורכת-דין
שמוליק ספיר, עורך-דין
מרינה בראל, עורכת-דין
שגיא רם, עורך-דין
אסף אברהם, עורך-דין
מאיר בן אדמון, עורך-דין

Amot Investments Tower, 14th fl.
2 Weizmann St. Tel-Aviv 64239

טל': 03-6932090
פקס: 03-6932091
ilan@bombachlaw.co.il

מגדל אמות השקעות, קומה 14
רחוב ויצמן 2, תל-אביב 64239

י"ג חשוון, תשע"ט
16 יוני, 2019

מבלי לפגוע בזכויות
סה"כ 5 עמ' כולל עמ' זה

לכבוד
עו"ד אלעד מן
ב"כ אתר העין השביעית, שוקי טאובסיג, אורן פרסיקו
באמצעות דוא"ל: elad@man-barak.com

ח.ג.

הנדון: מכתב התראה בעניין כתבה באתר "העין השביעית" – טרם נקיטת הליך משפטי כנגד

"העין השביעית", שוקי טאובסיג, אורן פרסיקו

בשמי ובשם מרשי וולטר צבי סוריאנו, אני פונה אליך כדלקמן:

1. ביום 5.6.19 דיווח מרשך אורן פרסיקו, בכתבה פרי עטו באתר העין השביעית, כי בית המשפט המחוזי בת"א דחה את ערעור איש העסקים וולטר סוריאנו וקבע כי הוא לא יוכל לתבוע בישראל 300 אלף שקל מבלוגר אמריקאי. כתבה זו זכתה לכותרת הייחודית: "**הפסד נוסף לסוריאנו ובומבך**".
כתבה מיום 5.6.19, מצ"ב **כנספח א'** למכתב זה.
2. מרשי ואני קובלים על הכותרת.
3. אין מחלוקת כי אמצעי תקשורת יכול וצריך לסקר פסקי דין הניתנים בתחום תביעות הדיבה. התיק מושא הכתבה אף עורר שאלות משפטיות מעניינות שראוי היה לסקרן.
4. אלא שאתר העין השביעית בחר להעניק לכתבה, כותרת מאוד בעייתית ומגמתית.
5. מעולם לא זכורה לנו כותרת כזו אצלכם באתר. גם כאשר הבאנו לכך שענת קס זכתה בהחלטה שקבעה כי עיתון "הארץ" אחראי כלפיה (מדובר בתביעה שזכתה לסיקור מיוחד של אתרכם), לא זכור לי שבחרתם בכותרת "**הפסד צורב לעיתון הארץ ולליאונד / ליבליך**". לא בחרתם כלל להתייחס לפרקליט המייצג של אמצעי התקשורת או התובע/הנתבע.
6. והנה כעת, בזמן שהח"מ הגיש תביעה אישית נגד האתר, וה"ה פרסיקו וטאובסיג, אני מוצא את עצמי 'מכבב' בכותרת שכל מטרתה היא לפגוע בי אישית, בגין "הפסד נוסף", ר"ל.

7. לכותרת של כתבה, כל כתבה, יש מעמד מיוחד ביני לשון הרע במשפט הישראלי. ראו למשל, ע"א 5653/98 אמיליו פלוס נ' דינה חלוץ, פ"ד נה(5) 865: "ההלכה הכירה בייחודיותה של הכותרת, ולא אחת נקבע כי לעתים יש וראוי לבחון את הכותרת בנפרד מגוף הכתבה. אחד הטעמים העיקריים לכך הוא שיש שהקוראים בעיתון לא יקראו אלא את הכותרת וידלגו על הכתבה; כך, למשל, בשל היעדר פנאי לקריאה. ואולם יהיו הטעמים לכך כאשר יהיו, תופעה זו של קריאת כותרות בלבד (תוך בחירת רשימה אחת או שתיים לקריאתן למתחילתן ועד לסופן) מוכרת לכולנו, ומכאן החשיבות היתרה הנוגעת לכותרת רשימה באשר כותרת היא".
8. הכותרת דנן, היא אכן נכונה טכנית. סוריאנו "הפסיד" בבית משפט השלום, וערעורו נדחה אף הוא. סוריאנו יוצג ע"י הח"מ. אלא שהדברים אף פעם אינם נבחנים בפן הטכני הצר, אלא בפן המהותי. בהקשר זה, מדובר בכותרת נדירה ביותר באתרכם. לי לא ידוע על דיווח של הפסד בתיק כלשהו, המתייחס הן לבעל הדין והן למייצגו.
9. היבט נוסף הוא העובדה, שהכתבה האחרונה פורסמה כשבועיים לאחר כתבה בשם "כמו שהוא אמר, רק להיפך" שעסקה בעניין שהגדרתם כך "שירות לציבור: טענותיו של עורך הדין אילן בומבך - ולצידן האמת". בגין כתבה זו תיקן סוריאנו את התביעה האחרונה שהוא הגיש נגדכם ונגד רביב דרוקר, כך שאני נוספתי כתובע לצדו, ולכתב התביעה נוסף נדבך עובדתי בנוגע לכתבה מיום 20.5.19.
10. דהיינו, הקו המערכתית הבוטה והשקוף נגד סוריאנו, תחת האיצטלה של "תביעות השתקה", החל להיות מופנה גם נגדי. ביום 20.5.19 הוכתרתי בשער בת רבים כ"שקרן", ואילו ביום 5.6.19 כבר הפכתי ל"מפסידן" סדרתי ("הפסד נוסף..."). ייחוס של "הפסד נוסף" לח"מ, מעיד בשלב זה על כוונה פשוטה לפגוע בי.
11. ואכן, הלכה היא (עניין חברת החשמל) כי המובן הטבעי והרגיל של המילים יימצא לעתים במובן המילולי כפשוטו ולעתים במסקנות מבין השורות. אל המובן הטבעי והרגיל של מילים אין להגיע תוך בידודן וניתוקן מהקשרן אלא נהפוך הוא, יש לראותן על רקען הכללי בו הובאו ובהקשר הדברים בו פורסמו.
12. בכותרת שאותה נתתם לכתבה מיום 5.6.19, אין שמץ של הגינות. לא רק שאין לה תקדים באתר שלכם, אלא שגם לא זכור לי תקדים לכך באמצעי תקשורת אחרים. ייאמר כי כבי' השופטת אביגיל כהן ראתה לנכון ליתן לסוריאנו רשות ערעור (על כך דיווחתם בשיפולי הכתבה), ללמדך שגם היא סברה כי העניין הצדיק דיון בערכאת הערעור (לשופט נתונה הסמכות שלא ליתן כלל רשות ערעור).
13. בכותרת שאותה נתתם לכתבה מיום 5.6.19, אין שמץ של עיתונות אחראית. זאת מכיוון שאיזכור שמי בכותרת חרג מתחום הסביר, לא היה נחוץ, ולא שיקף את העובדות באופן הוגן ומאוזן. ודאי שבעניינים כאלה יש להביט על נוהגי הדיווח המקובלים בתחום. האם כל אימת שבעל דין מפסיד (ואפילו מפסיד בערכאת הערעור) זוכה הדיווח העיתונאי לכותרת ראשית המבשרת לקורא כי לא רק בעל הדין ספג הפסד משפטי נוסף, אלא גם עורך דינו?!
14. העובדה שמדובר באתר אינטרנט, מגבירה את חובתכם בניסוח הכותרת. ראו למשל, ע"א (י-ם) 49994-03-17 עיתונות זהב בע"מ נ' אריה שקד (2017): "לטעמי, ככל שמדובר באתר חדשותי שהוא נגיש יותר לציבור, כי אז קמה חובת זהירות כבדה יותר על עורכי האתר לבחון את תוכן הפרסום ולשקול מספר פעמים את המילים אותן הם בוחרים וזאת מחשש להוצאת לשון הרע כנגד אדם...".

15. לצערנו, אתר העין השביעית מותח כל העת את גבולות הגזרה של חוק איסור לשון הרע. אם עד היום ספג מרשי את נחת הזרוע שלכם בנוגע לפרשנותכם היצירתית לדיווח "נכון והוגן" של הליכים משפטיים, הרי עתה הח"מ מוצא עצמו קורבן זו הפעם השניה להפגנת כוח עיתונאי ביריוני, כמתואר לעיל. במעשים אלה, אתם גם מפריס את סעיף 16א לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות, לפיו: "**לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש לרעה במעמדם, בתפקידם או בכוחם לפרסם או להימנע מפרסום**". זאת לצד הפרה גלויה של סעיף 3א לאותו התקנון: "**עיתון ועיתונאי יפעלו ביושר, בהגינות וללא מורא**". את כל האמור אופף גם ניגוד העניינים הטבוע במעשיכם, משעה שביום 5.6.19 כבר נתבעתם לא רק ע"י מרשי, אלא גם על ידי, בנסיבות המוכרות לכם היטב.
16. מסקנתנו היא שאתם מבקשים להלך אימים על מרשי ועלי ולרפות את ידנו, בעיקר משום ש"העזנו" לתבוע אתכם. מדובר באקט פסול ונפסד, שלא נוכל לעבור עליו לסדר היום, והוא בוודאי לא ירתיענו.
17. במצב דברים זה, היה ולא תשנו מיידית את כותרת הכתבה, בכוונת מרשי ובכוונתי להוסיף גם רכיב זה לתביעה שהוגשה נגדכם.
18. מובן, כי אין באמור במכתבי ובמה שאינו אמור בו, כדי לפגוע או לגרוע מכל זכות וטענה שעומדות לי בנסיבות העניין.

בכבוד רב ובב"ח,
אילן בומבך, עו"ד

14

לשון הרע ותביעות דיבה

הפסד נוסף לסוריאנו ובומבך

המחוזי דחה את ערעור איש העסקים וולטר סוריאנו וקבע כי לא יוכל לתבוע בישראל 300 אלף שקל מבלוגר אמריקאי • "בתי-המשפט בישראל אינם מחוסרי עבודה, בלשון המעטה", כתבה השופטת והטילה על סוריאנו לשלם הוצאות משפט

אורן פריסקו | 05.06.2019 | 3

בית-המשפט דחה את ערעורו של איש העסקים וולטר סוריאנו על ההחלטה שלא לדון בישראל בתביעה שהגיש נגד הבלוגר האמריקאי ריצ'רד סילברסטיין, שעסק בטענת מפכ"ל המשטרה בדבר האזנות לקציני משטרה. השופטת אביגיל כהן מבית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו פסקה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית-משפט השלום, והטילה על סוריאנו תשלום הוצאות.

בין היתר קבעה השופטת כי "לא קיים שיקול ציבורי ישראלי לברר את תביעת הדיבה של אזרח בריטי נגד אזרח אמריקאי דווקא בישראל, כאשר בתי-המשפט בישראל אינם מחוסרי עבודה, בלשון המעטה, וכאשר נשוא הסכסוך אינו מהותי ואקוטי לציבוריות הישראלית". סוריאנו, איש עסקים בריטי, מנהל במקביל תביעה נגד רביב דרוקר בקשר לאותה פרשת האזנות. סוריאנו מנהל תביעה נוספת נגד דרוקר, "העין השביעית", עורך האתר שוקי טאוס וג'והאנוס לעיל, בשל סיקור תביעתו הקודמת. לתביעה זו הצטרף עורך-דינו, אילן בומבך, כתובע.

בערעור טען
סוריאנו
באמצעות
עו"ד בומבך
כי
בית-משפט
השלום שגה
כשקבע כי

בזכות קוראים כמוך נבטיח את עתיד "העין השביעית"

תרמו לנו עכשיו כדי שנוכל להמשיך לפקוח עין ביקורתית, עצמאית ובלתי תלויה

תרמו לעין השביעית

בית-המשפט הישראלי אינו הפורום הנאות לנהל בו את התביעה נגד סילברסטיין.

התביעה נגד סילברסטיין הוגשה אחרי שפרסם פוסט ובו תואר סוריאנו כ"בריון של ביבי", זאת על רקע דיווחים בדבר חקירות ראש הממשלה, בנימין נתניהו. סילברסטיין הסתמך בכתיבתו על תחקיר שפורסם בתאגיד השידור הישראלי, אך סוריאנו טען כי הבלוגר סילף את ממצאי התחקיר והכפיש את שמו. באמצעות עורכי-הדין אילן בומבך ואסף אברהם דרש סוריאנו לחייב את סילברסטיין לפצותו ב-300 אלף שקל.

סילברסטיין טען להגנתו, באמצעות עורכי-הדין שלומי זכריה ומיכל זיו, כי כלל אין מקום לדון בתביעה של סוריאנו בבית-משפט ישראלי. בין היתר טען כי לתביעה יש סממנים של תביעת השתקה, כגון פער הכוחות בין סוריאנו, איש עסקים אמיד, לסילברסטיין, בלוגר עצמאי. לאחר חילופי טענות קיבל השופט משה סובל את עמדת סילברסטיין בכל הקשור לפורום הראוי לניהול התביעה.

ריצ'רד סילברסטיין: "תושב
בריטניה מבקש לתבוע אזרח
ארצות-הברית במדינת ישראל,
וזאת בגין פרסום באנגלית
אשר נעשה בארצות-הברית
על גבי האינטרנט"

על החלטה זו הגיש סוריאנו בקשת רשות ערעור. לדבריו, ההחלטה התבססה "על קביעות עובדתיות חסרות בסיס, שאין להן זכר בחומר הראיות, ואף מנוגדות לו", כגון הקביעה כי הוא אינו אזרח ישראלי. עוד טוען סוריאנו בבקשתו לערעור כי בית-משפט השלום שגה כשקבע כי "נושא הסכסוך איננו מהותי ואקוטי לציבוריות הישראלית". לטענת סוריאנו, "ענייננו הוא למעשה נגזרת רחוקה, אגב הדיון בחקירות ראש הממשלה, בנימין נתניהו".

בתגובה טען סילברסטיין כי אין מקום לקבל את הערעור, שכן כל טענות סוריאנו כבר הושמעו בפני בית-משפט השלום ונדחו. "תושב בריטניה מבקש לתבוע אזרח ארצות-הברית במדינת ישראל, וזאת בגין פרסום באנגלית אשר נעשה בארצות-הברית על גבי האינטרנט", הדגיש סילברסטיין. לדבריו, סוריאנו "מנסה ליישם את תופעת תירות הדיבה, מקרה פרטי של התופעה הפסולה של Forum Shopping, לבחור לעצמו את הפורום הנוח לו, וזאת על-ידי המצאת טענות וזיקות קלושות עד לא קיימות".

גם אם נפלו אי-דיוקים בהחלטת בית-משפט השלום, טען סילברסטיין, הרי שהללו טכניים ושוליים ולא די בהם כדי להפוך את ההחלטה. סוריאנו הוא אמנם אזרח ישראלי, הוסיף סילברסטיין, אך הוא תושב בריטניה – והתושבות רלבנטית יותר לעניין הפורום הנאות מאשר האזרחות.

סילברסטיין טען כי סוריאנו פעל בחוסר תום לב במסגרת ההליך בבית-משפט השלום, בין היתר משום שהגיש תצהיר בניגוד להוראות הדין, ושוב פעל בחוסר תום לב מול בית-המשפט המחוזי, בין היתר כשהרחיב את החזית וייחס לסילברסטיין קנוניה מתוכננת לפגוע בו. סילברסטיין דרש מבית-המשפט להתחשב בכך כשיבוא לחייב את סוריאנו בהוצאותיו ובשכר טרחת עורכי-דינו.

השופטת כהן קיבלה את בקשתו של סוריאנו לערער על החלטת בית-משפט השלום, אך דחתה את הערעור עצמו. היא הזכירה את המבחנים שלפיהם יש לקבוע מהו הפורום הנאות לדיון בתובענה, וציינה כי בית-משפט השלום בחן את הסוגיה לפי כל אחד מהמבחנים הללו לפני שהגיע למסקנה כי בית-המשפט הישראלי אינו הפורום הנאות.

"בית-משפט קמא נימק את פסק דינו. נימוקיו מקובלים עלי ופסק הדין תואם להוראות הדין", כתבה השופטת כהן, והטילה על סוריאנו לשלם לסילברסטיין הוצאות ושכר טרחת עורכי-דין בסך 10,000 שקל.

54630-05-18

38104-03-19

* * *